

LANGEB LUND

J. Stone
sdn. A. Männik

On lu-meemes me õu - es kül-mast kan-ge, lund ei lan-ge, ei lan-ge veel.
On mees me õu - es
On lu-meemes ei lan-ge veel.

Kui ta öel-dasaaks, ta üt - leks meil': lu - mi pea - gi ka - tab teid.
Kui ta saaks, ta lu - mi pea-gi ka-tab teid.
Kui öel - da saaks, ta üt - leks meil': lu - mi ka - tab teid.

Pil - ved jõud - sid vae - valt hal - liks muu - ta tal - ve - tae - va, kui ju - ba
Tant - sis ak - nal hel - beid, pehmeid val - geid lu - me - hel - beid ja pil - vest
muu - ta tae - va,
lu - me - hel - beid

lan - ges - ki val - la - tut lund, lan - ges lund, lan - ges lund, lan - ges lund.
kuu rõõmsalt sil - mit - ses mind, jõu - lu - ilm, jõu - lu - ilm, jõu - lu - ilm.
val - la - tut lund,
sil mit - ses mind

17. 2.

ilm. Siis väl-jas mär - ka-sin su kül-mast hõõ-gu-vaid pu-na -
 Siis al-les mär - ka-sin väl-jas sind,
 Siis al-les mär - ka - sin sind, su pu - na

21

põs - ki, kui vai - kiks linn, kui linn, vaidkuulda kul-just võis kus-kil,
 ja mei-le tun-dus kui vai - kiks linn
 põs - ki ja mei-le vai - kiks linn,

25. öös. ||: ?

kus - kil öös. Mei - e õnn on ilm - ne, eks ju, noor - mees si - ni -
 öös. eks ju, si - ni -

29

silm - ne! Nüüdkaunil tal - ve-ööl ei tu - le und, lan-geblund, lan-geblund, lan-geb
 silm - ne! ei tu - leund,

33 1. 2. 3

lund.

lund, lan-ges lund, lan-ges lund, lan-ges lund, lan-ges lund.

Siis al-les